ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణాయ

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 01-11-2001, ఇలపర్రు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

కులాలువేరైనా, మతాలువేరైనా, జాతులువేరైనా, గురువులువేరైనా భగవంతుడుఒక్కడే. మీరు బాబాభక్తులుఅనుకోండి. నేను రమణమహర్షి భక్తుడనుఅనుకోండి. మిమ్మల్ని బాబారూపంలో అనుగ్రహించినా, నన్ను రమణమహర్షి రూపంలో అనుగ్రహించినా ఆరూపంకాదు మిమ్మల్ని అనుగ్రహించేది, అనుగ్రహించేవాడు లోపల అంతర్యామిగాఉన్న ఈశ్వరుడే. రూపాలుతేడా కాబట్టి వాడువేరు, వీడువేరు అనుకోవద్దు. ఎవరిని ఏరూపంలో అనుగ్రహించినా అనుగ్రహించేవాడు ఒక్కడే. ఇది మనకు అర్థమవ్వాలి. ఇదికూడా అర్థంకాకపోతే మనకు ఆత్మజ్ఞానం ఎలాకలుగుతుంది. షిరిడీబాబా ఎప్పుడూ ఆయన కులంచెప్పలేదు, మతంచెప్పలేదు. వాటిగురించి అడిగితే ఎందుకు వాటిగురించి అనేవారు. మీరు తెలుసుకోవలసింది ఏమిటి? తెలుసుకోవలసిన వస్తువును తెలుసుకోండి, ఈగొడవలు ఎందుకుఅనేవారు. మనతో ఏమిమాట్లాడినా, ఎలామాట్లాడినా, ఏమిచేసినా మనలను ఎక్కడికి తీసుకొనివెళ్ళాలో ఆగమ్యంమటుకు వారుమర్చిపోరు. అవతారపురుషులు, జ్ఞానులు మనలను అనుగ్రహించకుండా ఉండలేరు. వారు ఏదిచేసినా మనలను అనుగ్రహించటానికే చేస్తారు. ఆత్మసాక్షాత్కారం అయ్యాక సహజంగానే శక్తికలుగుతుంది, జ్ఞానంకలుగుతుంది. జ్ఞానికిఏమైనా సిద్ధులు వచ్చాయిఅనుకోండి. అవి వారు దేవుడిని అడిగితెచ్చుకోరు. మనం మెడలో బంగారువస్తువులు ఎలా అలంకరించుకొంటామో అలాగే జ్ఞానికి సిద్ధులు భగవంతుడే అలంకరింపజేస్తాడు. అది దేవునిప్రసాదం. వారు సిద్ధులుకావాలి అనుకోరు ఎందుచేతనంటే కావాలనుకొనేవాడు అక్కడలేడు. అనుకొనేవాడు అక్కడఉంటేవాడు జ్ఞానికాదు. జ్ఞానాన్ని ఏ సిద్ధితోను పోల్చటానికి వీలులేదు, అలాపోలిస్తే జ్ఞానాన్ని అగౌరవపరచినట్లు అవుతుంది. ఆత్మజ్ఞానమే గొప్పసిద్ధి. ఆత్మజ్ఞానానికి మించిన సిద్ధిలేదుఅని మనకు తెలియదు, అది జ్ఞానికి తెలుస్తుంది.

అహంకారంఉంటే అంతా ఉంది, అదిలేకపోతే ఏదీలేదు. మన జీవితవిధానం సరిగాలేదు. మనం అహంకారమును సంతృప్తిపరచుకోవటం కోసం జీవిస్తున్నాము. అహంకారమును సంతృప్తిపరచుకోవటంకోసం జీవిస్తూఉంటే అహంకారమునుండి ఎలా

బయటపడగలము, మనకు ఆత్మజ్ఞానం ఎలాకలుగుతుంది. పూర్వం మనకు ఎంతఉంటే అంతే అని ప్రతీదానికి సంతృప్తిపడేవారు. కాని ఇప్పుడు పోటీ పెరిగిపోయింది. వారికంటే మనం ఎక్కువ ధనంసంపాదించాలి, ఎక్కువ గౌరవం సంపాదించాలి అని ప్రతీవిషయానికి పోటీ పెరిగిపోయింది. దానివలన అశాంతి వచ్చేస్తోంది. అశాంతినుండి బయటకురావటానికి ఏదోకొద్దిసేపు ధ్యానాలు, యోగాభ్యాసాలు చేయటం. ఇవిఅన్నీ మంచివేకాని మనం దైనందిన జీవితంలో అహంకారమును సంతృప్తిపరచటంకోసం జీవిస్తూఉంటే భగవంతుడు మనకు తెలియబడడు. భగవంతునికి ప్రీతికలిగించే పనులుచేస్తూఉంటే భగవంతుడు మనకు తెలియబడతాడు. మీరు చేసే ఛమత్కారములవలన ఆయన తెలియబడడు. మనోనాశనం అవ్వాలి. మనోనాశనం అయితేగాని లోపలఉన్న భగవంతుడు మనకు తెలియబడడు. ఏదో దేవునిప్రార్థిస్తున్నాను, ఏదోసాధన చేస్తున్నాను అంటేకుదరదు. మనోనాశనంఅవ్వాలి. భగవంతుడు ఒక్కడే ముస్లింలను ఏ దేవుడు అనుగ్రహించాడో మనలనుకూడా ఆయనే అనుగ్రహిస్తాడు. కులబేధాలు, మతబేధాలుపెట్టుకొని ప్రపంచాన్ని పాడుచేసుకొంటున్నాము. నేను ఇక్కడకువచ్చి రమణమహర్షి ఒక్కడే దేవుడుఅని చెపుతానుఅనుకోండి. రమణమహర్షి పుట్టకముందు ఈ ప్రపంచంలేదా? ఎవరూతరించలేదా? అయితే మనం మహాత్ములను, జ్ఞానులను గౌరవించటం, ఆరాధించటం ఎందుకుఅంటే మనం ఏ వస్తువును తెలుసుకోవాలి అనుకొంటున్నామో వారు ఆ వస్తువును తెలుసుకొన్నారు కాబట్టి వారిని గౌరవించి, వారు చెప్పిన మాటలను శ్రవణంచేసి, వాటికి అనుగుణంగా జీవించి వారి అనుగ్రహానికి పాత్రులయితే

ప్రతివాడూ అహంకారపు పిడికిలిపట్టులో చిక్కుకొని వున్నాడు. ఆ పట్టును వదిలించుకోవాలంటే, సాధకుడు క్రొత్త వాసనలు సృష్టించుకోకుండా వుండడం అవసరం.

- భగవాన్ శ్రీ రమణమహర్షి

వారు తెలుసుకొన్న వస్తువు మనకుకూడా తెలుస్తుంది.

భర్త మన శ్రేయస్సును కోరుతున్నాడుఅని భార్య అనుకొంటుంది, భార్య మన శ్రేయస్సునుకోరుతోందిఅని భర్త అనుకొంటాడు కాని మన శ్రేయస్సును నూటికినూరుపాళ్ళు వాంఛించేవాడు భగవంతుడుఒక్కడే. మనకు భగవంతునికంటే గొప్ప మిత్రుడుగాని, గొప్పబంధువుగాని ఎవరూలేరు. భగవంతుడు మనలను ప్రేమించినట్లు ఈ సృష్టిలో ఎవడూ మనలను ప్రేమించలేడు. ఎందుచేతనంటే మనం ఆయన బిడ్డలము. జీవితంలో ఎప్పడైనా మనకు కష్టాలువస్తూఉంటాయి, కంగారుపడవద్దు. ఆకష్టాలు ఇక్కడ అనుభవింపచేసి మనలను ఆయనలో కలుపుకొంటాడు. ఆ కష్టాలు ఇక్కడ అనుభవించముఅనుకోండి, వాటిని అనుభవించటానికి ఇంకో శరీరంఇవ్వాలి. ఇది మనకు అర్థంకాకపోతే భగవంతుడికి మనం అంటే ఇష్టంలేదు అనుకొంటాము, ఆయనమీదకోపం తెచ్చుకొంటాము. విషయచింతనవద్దు, దైవచింతనపెంచుకోండి. విషయచింతనవలన మనస్సు మురికిఅవుతుంది. ఆత్మచింతనవలన మనస్సులోఉన్న మురికిపోతుంది. హరిని కీర్తించండి, శివుడిని అభిషేకించండి. మీకు జ్ఞానంకలుగుతుంది. హరినామం ఎప్పడూ మన మనస్సులో ఉండాలి. ఇదిఅంతా మనం బాగుపడటానికే చేయమంటున్నారు. హరినామంచేయకపోయినా, శివుడికి అభిషేకంచేయకపోయినా వారికివచ్చే నష్టంలేదు. నీవు హరికీర్తనచేయకపోయినా హరిహరిలాగే ఉంటాడు, వారు ఎలాఉన్నారో అలాగేఉంటారు. ఇప్పడు మీరు ఎన్నో ఆనందాలు అనుభవిస్తున్నారుకదా. బ్రహ్మానందం కలిగినప్పడు ఈ ఆనందాలుఅన్నీ అందులో కలిసిపోతాయి. బ్రహ్మంను తెలుసుకొంటే ఈ సుఖాలుఅన్నీ పోతాయిఅని మీకు అనిపిస్తుందిగాని ఎక్కడికిపోవు బ్రహ్మంలో కలిసిపోతాయి. పని, భక్తి రెండూకలవాలి. ఇవిరెండూ కలిస్తేనే అప్పడు మీజీవితం ఉజ్వలంగా ఉంటుంది. ఇంటిదగ్గర మీపనిమీరు శ్రద్ధగాచేసుకోండిఅని చెపితేనే మామీద కోపంవస్తూఉంటే ఇంక మీకు ఏమిచెపుతాము. శరీరం స్మశానంకు వెళ్ళేవరకు పని, భక్తి రెండూ కలుపుకొని జీవించండి. వచ్చేది ఏదోవస్తుంది. దేనికోసం ఎదురుచూడవద్దు. ఆయన ఎప్పడు ఇవ్వాలో ఆ ముహూర్తం ఆయనే పెట్టుకొంటాడు. భక్తిపేరుమీద పని విడిచిపెట్టవద్దు. దానివలన సోమరితనం వస్తుంది. పనిచేస్తున్నాముఅని భక్తిని విడిచిపెట్టవద్దు. పని, భక్తి రెండూ కలుపుకొని జీవించండి.

20-11-2001

ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణాయ

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 04-11-2001, జిన్నూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనం ఏదైనా పనిచేసేటప్పడు చేస్తే ఇష్టంతోచేస్తాము లేకపోతే అయిష్టంవలన చేస్తాము. ఇలా పనిచేయటంవలన చిత్తశుద్ధిరాదు. ఇష్టాయిష్టములతో పనిచేయటంవలన పునర్జన్మహేతువులు పెరిగిపోతాయి. పనిచేసేటప్పడు ఇదిధర్మామా, కాదా అని ఆలోచించుకొని ఆపనిచేయాలి. భగవద్గీత మనకు Text Book వంటిది. ఎవరైనా ఏదైనా చెప్పినప్పడుగాని, మనం ఏదైనా పనిచేసేటప్పడుగాని అది భగవద్గీతకు అనుగుణంగాఉంటే తీసుకోండి లేకపోతే వదిలివేయండి. పనిచేసేటప్పడు ఇష్టంతోచేసినా, అయిష్టంతో చేసినా అది నిన్ను బంధిస్తుంది. నీవు చేసేపని ఎందుకు చేస్తున్నావు, ఏభావంతో చేస్తున్నావు అనేది భగవంతుడుచూస్తాడు, ఆయన కళ్ళు మనం మూయలేము. మనహృదయంలో అంతర్యామిగాఉన్న భగవంతుడు మనకు అనుభవంలోనికి వచ్చేవరకు చావుపుట్టుకలను ఎవరూఆపలేరు, ప్రకృతి నిన్నువెంటాడుతూనేఉంటుంది. ప్రకృతిలో మంచి, చెడూకూడా ఒకభాగం. ప్రకృతిలో చెడ్డ ఎందుకుఉందిఅని అనుకోకూడదు. అదికూడా ప్రకృతిలో ఒకభాగం. ఆ చెడ్డ మంచివారిని ఇంకా మంచివారిగా, జ్ఞానులుగా చేయటానికి ఉపయోగపడవచ్చు. ప్రకృతిని దాటినతరువాత అందరూ సమానమే. రాగద్వేషములులేకుండా పని పనికోసమేచేస్తే మనం భగవదనుగ్రహానికి పాత్రులవుతాము. మనకు విషయానందం తెలుసు, ఆత్మానందంతెలియదు. ఆత్మానందమును అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటానికి చేసే ప్రయత్నమే సాధన. ఆత్మానందం అనుభవంలోనికివస్తే ఇంక దేహాలు ధరించవలసిన పనిలేదు. మనం ఆత్మానందంలో స్థిరపడాలి.

ఈమాట బాగా గుర్తుపెట్టుకోండి. మనజీవితంలో ఏది best portion అని Words Worth చెప్పాడుఅంటే Nameless, formless and unremembered act is the best portion of your life అని చెప్పాడు నీరూపాన్ని, నీనామాన్ని మర్చిపోయి పనిచేయటమేకాదు, నీవు చేసినపని మరల నీకు జ్ఞాపకం రాకూడదు అలా జీవించిన కాలంమాత్రమే నీ జీవితంలో ఉన్నతమైన, ఉత్తమమైన భాగంఅని Words Worth చెప్పాడు, మీరు పనిచెయ్యండి కాని ఎలా పనిచేస్తే మీకుజ్ఞానం కలుగుతుందో తెలుసుకొని పనిచెయ్యండి. అన్నిగొడవలకు, అశాంతికి మనలోఉన్న స్వార్థమేకారణం. ఈ దేహమేనేనుఅనుకొన్నంతకాలం స్వార్థంమనలను విడిచిపెట్టదు. స్వార్థంఉన్నంతకాలం నిర్మాణాత్మకమైన పనులుచేయలేము. తప్పలు